

Súd: Okresný súd Martin  
Spisová značka: 23T/76/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715010746  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'  
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5715010746.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 6.10.2015 v trestnej veci proti obž. Y. F., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., takto

### rozhodol:

Obžalovaný Y. F.Ž., nar. X.XX.XXXX U. Y., trvale bytom Y., prechodne bytom Ul. E.. T. XX, Y., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová,

uznáva sa za vinného, že

potom ako mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin č.k. 2T 153/2014-37 zo dňa 16.9.2014, právoplatným dňa 16.10.2014, uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia a potom ako mu bola uznesením Okresného súdu Martin č.k. 2T 153/2014-48 zo dňa 12.12.2014, zamietnutá žiadosť o odklad predmetného výkonu trestu odňatia slobody s tým, že je povinný nastúpiť výkon trestu odňatia slobody ihneď po doručení predmetného uznesenia, do Ústavu na výkon väzby Žilina, Ul. Hlboká cesta č. 21, na predmetnú povinnosť nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody nereagoval, hoci si uvedené uznesenie prevzal osobne dňa 21.1.2015, do výkonu trestu dobrovoľne a bez vážneho dôvodu v určenom čase nenastúpil a následne musel byť dňa 25.2.2015 v čase o 13.00 hod. príslušníkmi polície dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do ÚVV Žilina,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 ( osem ) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

## o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala dňa 9.6.2015 na tunajšom súde obžalobu na obv. Y. F., pod sp. zn. 1 Pv 162/15 zo dňa 8.6.2015, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného Y. F. ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a podstatného obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/153/2014, podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný Y. F. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku využil svoje právo a vo veci nevypovedal. Súd preto na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 29.4.2015 ( nachádzajúca sa na čl. 15 - 19 spisu ). Obžalovaný v procesnom postavení obvineného vypovedal, že je pravdou, že bol odsúdený na nepodmienečný trest, tiež, že mu bola zamietnutá žiadosť o odklad výkonu trestu. Je si vedomí, že nenastúpil výkon trestu tak ako mu bolo určené súdom. Vie, že si narobil zbytočne zle, ale v tej dobe bola jeho matka imobilná a družka tehotná, tesne pred pôrodom, tak nejako do výkonu nechcel ísť. Považoval to zo svojho pohľadu za dôvod, že nenastúpi. Bola to chyba, naozaj toho ľutuje. Chcel počkať aspoň na narodenie dieťaťa. Vie z akého trestného činu je obvinený, mrzí ho to. Ku skutku sa priznáva a ľutuje ho. Na otázku či mal nejaký vážny dôvod na nenastúpenie výkonu trestu, okrem dôvodov, ktoré uviedol v žiadosti o odklad a teraz v zápisnici odpovedal, že chcel byť s družkou kým porodí a iný dôvod nemal. Iné doklady o zdravotnom stave matky mu lekár nedal a čo sa týka družky, to súdu ani neuvádzal. Písomnosti týkajúce sa nástupu do výkonu trestu i uznesenie o zamietnutí žiadosti o odklad si prevzal a vlastnoručne podpísal. Jeho družka je Y. J. a táto porodila dňa 7.3.2015. Obžalovaný sa k prečítanej výpovedi pred súdom vyjadril, že od 21.1.2015 ako podpísal doručenkou chcel nastúpiť do výkonu trestu. V tom čase, ako ju podpísal sa staral o chorú matku a družku. Družka bola tehotná. Z tohto dôvodu si podával žiadosť o odklad a táto mu bola zamietnutá. Bol u policajtov, zobrali ho dnuhá, pozerali do počítača a nemali v ňom nič, že by ho mali dať do výkonu trestu. Nevedel, že má ihneď nastúpiť do výkonu trestu do Žiliny. V minulosti bol trikrát vo výkone trestu. Toto bolo prvýkrát čo sa stretol s takýmto papierom, že má nastúpiť ihneď. Uznesenie o nástupe do výkonu trestu mu bolo doručené. Z uznesenia zistil, že má nastúpiť do výkonu trestu. Nevedel ale kam, tak šiel k policajtom. Myslel si, že mu príde druhý termín. S takýmto papierom sa predtým nestretol.

Na podklade listinných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaný Y. F. bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin č.k. 2T/153/2014-37 zo dňa 16.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2014, uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz mu bol doručený do vlastných rúk dňa 7.10.2014. Obžalovaný následne dňa 13.10.2014 doručil súdu písomné podanie zo dňa 13.10.2014 označené ako "Žiadosť o odklad výkonu trestu", v ktorom v podstate uviedol, že pochádza z viacerých súrodencov, ktorí sú momentálne v zahraničí, okrem R. F.. R. F. je chorý, vo veľkom štádiu, tak sa o neho momentálne stará. Taktiež sa stará o svoju matku E. F., ktorá má problémy s nohami. Keď bol vo výkone trestu už stratil svojho otca a brata, nechce stratiť aj tohto brata. Preto veľmi prosí o odklad výkonu trestu. Obžalovaný bol následne písomnou výzvou VSU tunajšieho súdu zo dňa 27.10.2014 vyzvaný, aby v lehote do 10 dní svoje podanie doplnil o listinné dôkazy s vysvetlením, ktoré by dostatočne preukazovali skutočnosti uvedené v jeho žiadosti ( ako napr. doklad o zamestnaní, doklad o osobách, s ktorými žije v spoločnej domácnosti a o ktoré sa stará, potvrdenie o starostlivosti, potvrdenie o zdravotnom stave osôb a pod. ). Obžalovaný túto výzvu prevzal dňa 5.11.2014 a dňa 18.11.2014 doručil predbežnú správu UN Martin ( podpísaný MUDr. Peter Gémeš ) o pacientke E. F., W.. XX.XX.XXXX, ktorá utrpela dňa 2.11.2014 úraz a bola dovezená RZP s tým, že je hospitalizovaná na ortopedickej klinike. Iné doklady obžalovaný súdu nedoložil. Uznesením Okresného súdu Martin č.k. 2T/153/2014-48 zo dňa 12.12.2014 bola žiadosť obžalovaného o odklad výkonu trestu odňatia slobody zamietnutá s tým, že je povinný nastúpiť výkon trestu odňatia slobody ihneď po doručení predmetného uznesenia do Ústavu na výkon väzby Žilina, Ul. Hlboká cesta č. 21. Napriek tomu, že uznesenie s výzvou na nástup ihneď bolo obžalovanému doručené do vlastných rúk dňa 21.1.2015, tento na výzvu

nereagoval a na výkon trestu nenastúpil. Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody dodaný do ÚVV Žilina dňa 25.2.2015 príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Martin - východ, na základe písomného príkazu sudcu OS Martin zo dňa 24.2.2015 sp. zn. 2T/153/2014.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný Y. F. sa dopustil žalovaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to na skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý má charakter prečinu.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku spáchaniu činu nepriznal, pričom využil svoje právo na odopretie výpovede. Súd preto na návrh prokurátora v súlade s § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítal zápisnicu o jeho výsluchu v procesnom postavení obvineného zo dňa 29.4.2015, keďže sa jedná o výsluch, ktorý bol vykonaný zákonným spôsobom, aj za prítomnosti obhajkyne. Z výpovede obžalovaného v štádiu prípravného konania bez pochybností vyplýva, že tento mal vedomosť o svojej povinnosti nastúpiť výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, o čom svedčí aj podaná písomná žiadosť o odklad nástupu do výkonu trestu. Vzhľadom na skutočnosť, že svoju žiadosť nedoložil žiadnymi vierohodnými listinnými dôkazmi, ktoré by preukazovali ním tvrdené skutočnosti, vyšší súdny úradník OS Martin ho vyzval na doplnenie žiadosti a listinných dôkazov v lehote do 10 dní. Obžalovaný na túto výzvu zaslal súdu iba vyššie uvedenú lekársku správu o hospitalizácii E. F. na Ortopedickej klinike UN Martin po úraze ( dislokovaná zlomenina krčka stehennej kosti vľavo ) dňa 2.11.2014. Žiaden iný doklad o ním uvádzaných skutočnostiach ( osobná starostlivosť o chorého brata R. F., neskôr udávanú starostlivosť o tehotnú družku, či odkázanosť týchto osôb na jeho osobnú starostlivosť ), ktorý by svedčil o dôvodnosti jeho žiadosti o odklad výkonu trestu súdu nedoložil. Súd preto dôvody uvedené v žiadosti o odklad výkonu trestu nemohol posúdiť ako "dôležité dôvody" v zmysle § 410 ods. 1 Tr. por. a preto jeho žiadosť bola samosudcom tunajšieho súdu zamietnutá ako nedôvodná. Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní nepopieral, že mal vedomosť o zamietnutí žiadosti o odklad, s tým, že uznesenie prevzal dňa 21.1.2015. Vypovedal, že chcel nastúpiť do výkonu trestu, avšak sa staral o chorú matku a tehotnú družku. Bol sa pýtať u policajtov, ktorí nemali vedomosť, o tom, že by ho mali dodať do výkonu trestu. Uvedenú argumentáciu obžalovaného však súd považuje za irelevantnú a účelovú. Obžalovaný bol v minulosti už tri krát vo výkone trestu odňatia slobody a nepochybne mal vedomosť i praktickú skúsenosť o tom, aký je postup pri nástupe na výkon trestu a aké sú jeho povinnosti s tým súvisiace. V uznesení, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o odklad je celkom jasne a zrozumiteľne uvedené, že je povinný nastúpiť ihneď po doručení uznesenia do Ústavu na výkon väzby Žilina. Napriek tomu, že uznesenie prevzal dňa 21.1.2015, do ÚVV nenastúpil ani do jedného mesiaca a preto musel byť na výkon trestu dodaný políciou. Do doby ako bol Okresným súdom Martin vydaný príkaz na dodanie Y. F. na výkon trestu odňatia slobody pochopiteľne príslušníci Policajného zboru nemohli mať vedomosť o povinnosti obžalovaného nastúpiť na výkon trestu ani nemali oprávnenie ho z takéhoto dôvodu obmedziť na osobnej slobode a predviesť do ÚVV Žilina. Takto mohli postupovať až na základe vydaného príkazu samosudcu OS Martin zo dňa 24.2.2015.

Pokiaľ obžalovaný resp. obhajoba navrhovali doplnenie dokazovania výsluchom svedkov - príslušníkov OO PZ Martin - východ, ku skutočnostiam ako bol obžalovaný poučený o nástupe do výkonu trestu, súd tieto návrhy odmietol ako nedôvodné. Ako súd uviedol v predchádzajúcej časti odôvodnenia, i pokiaľ by bolo preukázané, že obžalovaný sa skutočne informoval na obvodnom oddelení PZ ohľadne jeho povinnosti nastúpiť do výkonu trestu, nič to nemení na tom, že túto povinnosť mal a vedel o nej, čo sám nepopiera. Výkon trestu odňatia slobody pritom nariaďuje súd a nie polícia. Pokiaľ obžalovaný vedel, že žiadosť o odklad nástupu na výkon trestu má adresovať súdu, mohol sa tiež kedykoľvek na tunajšom súde informovať ohľadne prípadných otázok súvisiacich s jeho nástupom na výkon trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu páchatela súd mal preukázané, že obž. Y. F. bol podľa aktuálneho odpisu registra trestov doposiaľ 11-krát súdne postihnutý, a to väčšinou za trestnú činnosť proti majetku - trestné činy krádeže. Naposledy bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Martin č.k. 2T/153/2014-37 zo dňa 16.9.2014, právoplatným dňa 16.10.2014. Predtým bol odsúdený taktiež pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., a to trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/170/2013 zo dňa 2.12.2013, právoplatným dňa 19.12.2013, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov podmienene so skúšobnou dobou v trvaní tri roky t.j. do 20.9.2016. Žalovaného trestného činu sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Súd pri rozhodovaní o uložení trestu nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zákona a zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona tzn. predchádzajúce odsúdenia za trestný čin. Pri prevahe príťažujúcich okolností sa dolná hranica základnej trestnej sadzby uvedená v osobitnej časti v § 348 ods. 1 Tr. zák. zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu ( z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. ). S prihliadnutím na okolnosti prípadu, po vyhodnotení osoby páchatela, miery zavinenia a možnosti jeho nápravy súd dospel k záveru, že na naplnenie účelu trestu bude nevyhnutné uloženie trestu odňatia slobody, pričom tento ukladal na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný a primeraný. Páchatel sa žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia a preto v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. neprichádzala do úvahy možnosť podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho s poukazom na ust. na 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok ( § 306/2 ). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.